

[Aksel Larsen.]

regeringen stod fast på det, vi blev enige om i fjor. Det, der er sket, er imidlertid, at efter at regeringen ved forhandlingerne i folketinget havde skaffet sig et flertal for en acceptabel affattelse af jordlovene, så har, som jeg også forstod på det ærede medlem hr. Aage Foghs tale, regeringen og socialdemokratiet foreslået mindretalspartierne, at man skal forringe lovene i overensstemmelse med disse mindretalspartiers ønske.

Det drejer sig ikke for regeringen om at lovgive så godt, som det er muligt i overensstemmelse med det flertal, der kan tilvejebringes; det er sådan, at når det lykkes at tilvejebringe et flertal for brugbare love, så bestræber regeringen sig derefter for at få ødelagt disse love så meget som muligt uden hensyn til, om der er flertal for dem i den acceptable affattelse. Må jeg så bede om at få ren halm i træskoene fra den side og om, at man holder op at snakke om, at man er nødt til at bøje sig for flertallet; man havde flertal, og skal jeg tro det ærede medlem hr. Aage Fogh, har man stadig flertal for den affattelse af de små jordlove, som folketinget vedtog i fjor. Regeringen, socialdemokratiet og den højtærede landbrugsminister vil imidlertid ikke have så gode love, som man kan få, men vil have dem forringede, og derfor skal vi behandle nogle helt andre forslag i dag. Dette er noget, der lover godt for fremtiden. Det kunne næsten se ud, som om det er ved en beklagelig fejltagelse og mod regeringens forventning, at man i fjor fik den nævnte affattelse af jordlovene, og det lover som sagt godt, eller rettere sagt uhyggeligt, for fremtiden. Rigsdagen behandler jo adskillige vigtige forslag, f. eks. lejelovene, og de er jo forelagt i en brugbar skikkelse, men vi må altså være forberedt på, at hvis regeringen risikerer at få flertal for dem i den af ministeren forelagte skikkelse, så vil regeringen selv tage initiativet til, at de bliver gjort dårligere.

Man må forstå, at under disse omstændigheder kan vi ikke byde disse lovforslag velkommen, og så er vi nødt til at forbeholde os vor stilling til dem. Når jeg siger, at vi er nødt til at forbeholde os vor stilling, er det også, fordi jeg naturligvis ikke ved, hvorledes den endelige formulering bliver. De skal jo åbenbart i udvalg i folketinget, et af de bekendte kommunistfri udvalg, og eftersom man har glemt at tage misteltenen i ed, kan vi jo nok vente, at lovforslagene bliver yderligere forringet ved denne udvalgsbehandling. Man kunne nemlig, hvis man var meget velvillig, levere regeringen

og den højtærede landbrugsminister det argument, at ganske vist har man ikke holdt fast ved det, der var muligt at gennemføre, og det, man havde flertal for, men man har som erstatning for forringelserne sikret sig et langt større flertal, ja, måske mulighed for enstemmighed. Man kunne jo, hvis man var velvilligt stemt, give regeringen et sådant argument, men det er jo slået ud af dens hænder ved den afstemning, der foregik i landstinget, og de udtalelser, det ærede medlem hr. Erik Eriksen har fremsat. Misteltenen er ikke taget i ed. Venstre erklærer åbent, at det ikke er enigt, og at en fløj af partiet ønsker de små jordlove yderligere forringet. Jeg tvivler ikke om, at lignende tilbøjeligheder forefindes i det konservative folkeparti, og når man her har udtrykt ønske om udvalgsbehandling, så er det jo fra disse partiers side sikkert ikke for at nærme lovforslagene til den skikkelse, de havde, da de forlod folketinget i fjor, men for at bringe dem endnu længere bort fra denne skikkelse.

Ansvar for, at det er gået sådan, er, det må jeg gå ud fra efter det ærede medlem hr. Aage Foghs udtalelser, helt og fuldt regeringens og socialdemokratiets. Det er måske forståeligt, at det radikale parti har mavepine ved at gå med til det, der her foregår, fordi det radikale parti har en så væsentlig del af sine vælgere blandt den del af landbefolkningen, der har brug for jord. Det er imidlertid både tankevækkende og pinligt, at det parti, som endnu kalder sig et arbejderparti — for den dag kommer vel, da man hører op med at bruge denne falske varebetegnelse —, at det parti, som endnu kalder sig et arbejderparti, om jeg så må sige falder det radikale parti i ryggen og laver et forlig med de mest reaktionære partier på rigsdagen for at få de små jordlove gjort så dårlige som muligt.

Evald Christensen: Da mit partis ordfører er forhindret i at være tilstede, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til de foreliggende lovforslag.

Indenfor min gruppe har vi altid givet stærkt udtryk for vor vilje til, at der måtte blive lige adgang for det danske folk til Danmarks jord, så alle, der gerne vil bygge hjem på jorden og arbejde deres føde frem der, kunne få de bedste kår at bygge på og arbejde under. Det vil vi gøre ved at indføre fuld grundskyld, men for hver virkelig forbedring på vejen frem mod dette vil vi ikke undlade at være med til at drøfte, hvad der ligger for. Derfor vil vi tilsige vort medarbejde i et udvalg om disse lovforslag,